

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIX. ZATURDAG den 9den OCTOBER 1841. N. 41.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 23 September 1841.

ALZOO de personen van A. W. NEUMAN en J. F. NEUMAN wz. in kwaliteit als testamentaire Executeuren in den boedel van wylen JOHANNA CATHARINA CORPUS, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie vervoegd hebben, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den aan opgemelden boedel toebehoorenden slaaf FRANCISCUS URBANUS, (alias Sisco), oud 48 jaren, zoon van APOLONIA, bygenaamd LONTJE, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber voormeld goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 1 October 1841.

ALZOO de persoon van JOHANNES MARTIS CURIEL, burger en ingezeten dezer kolonie, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie vervoegd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor het hem in eigendom aankomende slavenkind genaamd LOUISA MARTINA, door de wandeling ELOISE, oud vier jaren en zeven maanden, dochter van CLODINA; zoo is het, dat de Heer Gezaghebber voormeld goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op het gemelde slavenkind mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING.

DE genen, die in het bezit zyn der coupons voor de interesten der Obligatien, afgegeven ten behoeve der Zoutpannen in het Rifwater alhier, welker termyn van betaling op heden verstreken is, worden hierby opgeroepen om dezelve coupons, ten kantore van den ondergeteekende, ter betaling intedienen.

Curaçao den 1 October 1841.

De Koloniale Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

Uit de hand te Koop.

HET HUIS toebehoorende aan en bewoond door den Heer J. N. ALIS, gelegen aan de Overzyde dezer haven, aan den Zuidkant van de Breede Straat, No. 311. Dit huis heeft eene achterplaats en een bygebouw en is dagelyks te bezien.— De koopvoorwaarden kan men by hem vernemen.

Curaçao den 1 October 1841.

OP de Plantagie VALENTYN te koop, 25 jonge bastaard merinos rammen van de eerste kruising.

Curaçao den 1 October 1841.

Waarnemingen over de vergiftiging door Kooldampen, van Dr. G. Bird.

Het groot verschil van gevoelens der Genees- en Regtskundigen, over de ware oorzaak van den schadelyken invloed der dampen van brandende kolen, lokte Bird uit, om op nieuw deze zaak te onderzoeken. Velen meenden, dat het mengsel van half-gekoold waterstof (*Hidrogène demi-carboné*), doorgaans aanwezig onder de luchtvormige voortbrengsels van kool of steenkool, de hoofdoorzaak is van derzelver schadelyke werking; dit schynt B. ongegrond. En het is inderdaad bekend, dat men, in de mynen, eene vry aanzienlyke hoeveelheid van dit gas, zonder gevaar, inademen kan.

In zuiver koolzuurgas zag B. de dieren stikken, als of zy gedompeld waren geweest in water of kwik; de strotspleet trekt zich zamen en belet, dat er iets van de lucht tot de longen komt. Bevat het mengsel niet meer dan 25 pr. ct. van het schadelyk gas, dan gaat de ademhaling, zonder hinder, voort en de verschynsels der vergiftiging doen zich gevoelen. Gaat het gas 3½ pr. ct. te boven, dan meent B., zullen de uitwerkselen doodelyk zyn. Wat aangaat den juisten aard van de gevolgen, sommigen willen, dat het koolzuur *negatief* werkt, zoo als waterstof en stikstof zouden doen, door te beletten, dat de noodige hoeveelheid zuurstof werd aangevoerd. Om dit oordeel te toetsen, maakte B. een mengsel van 21 deelen zuurstof en 79 deelen koolzuur, waarin hy dieren deed ademhalen; zy bezweken terstond. Ook gebeurde dit, als de evenredigheid was 21 pr. ct. koolzuur en 79 pr. ct. zuurstof. Eene kaars brandde helder in dit laatste mengsel; dit bewyst, dat de veiligheid der plaats, waar men meent de aanwezigheid van koolzuur te kunnen vermoeden, niet beoordeeld kan worden door het voortbranden van eene kaars.

Anderen meenen, dat het koolzuurgas eene eigenaardige schadelyke werking op het zenuwstelsel uitoefent, als men het inademt. Bird kleeft dit gevoelen aan, zich vestigende op onmiddelyke proeven en op de waarneming van de verschynsels by verschillende gevallen van deze soort van vergiftiging. Over het algemeen zyn zy die van de aandoeningen der hersenen, zoo als hoofdpyn, duizeligheid, uitpuilende oogen, zielangst in den hoogsten graad.— Zelfs de ademhaling kan, gelyktydig met deze toevallen, onbelemmerd voortduren.— De dood wordt dikwerf voorafgegaan van braken, zoo als dit menigmaal by ziekten der hersenen geschiedt. Is de vergiftiging niet doodelyk, dan gaat het herstel toch gepaard met zenuwaandoeningen, b. v., gedeeltelyke verlamming, sprakeloosheid en waanzinnigheid.

Het schadelyke gevolg is onafhankelyk van de opslorping, maar geschiedt door de onmiddelyke werking van het gas op het zenuwstelsel. Derhalve was de dood een gevolg van de werking van het gas op het (levend) ligchaam, dat er in gedompeld werd, al ware er geen ademtogt geschied. Dr. Thomson zag, dat de pyn van verbrande deelen der huid ophield, als men ze in koolzuur dompelde. Bird wil (en zeer te regt; want hoe zal anders de waarheid in 't licht komen ?), dat men door *autopsie* de ziektekundige gevolgen van dit gas zal onderzoeken, zoo vaak zy den dood mogten na zich slepen.

Meestaal werdt opgemerkt, dat het verbranden van kolen eene zekere evenredigheid van koloxyd gaf; dit verdiende ernstige opmerking. Prof. Macartney heeft aan de Geneeskundige Afdeeling van de Britsche Socieit van Wetenschappen medegedeeld, dat, als men een ei, waarin de ontwikkeling, door bebroeden, in volle kracht is, in koolzuur dompelt, alle aanwas van het kuiken ophoudt, al onderhoudt men denzelfden warmtegraad. Daar nu in dit geval geene ademhaling mogelyk is, strekt het ten bewyze, dat de invloed van dit gas onmiddelyk op het zenuwstelsel des diers geschiedt.

By proeven over dit onderwerp, vondDr. Coathupe, dat de verbranding van Kool de volgende producten geeft: Koolzuur ammoniak, Zoutzuur amoniak, Zwavelzuur amoniak, Brandige vlugge olie, Koolstofzuur, Koolstofoxyd, Zuurstof, Stikstof, Waterdamp.

Een groot getal proeven, over het, door de ademhaling, voortgebragt koolzuur leerden B., dat er in 24 uren 266,66 kub. voeten lucht in de longen van een volwassen mensch komen, waarvan 10,66 veranderd worden in koolzuur. Dit geeft 5,45 oncen kool per dag, of 124½ pond in 't jaar. Hy besluit hieruit, dat al de inwoners van Engeland, jaarlyks 147,070 tonnen kool, door de ademhaling, voortbrengen!

Het midden van de evenredigheid koolzuur in de lucht, uitgeademd door koudbloedige dieren, is bevonden 12,75 pr. ct., door warmbloedigen 13,116 pr. ct. De dieren zouden hunne bewustheid verliezen, als het koolzuur, gemiddeld, 10 pr. ct. van de ingeademde lucht bedraagt.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 8 October 1841.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 16 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 16 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde tot het bakken van brood voor het Garnizoen, &c. eene hoeveelheid van meer of min *zes duizend ponden tarwe meel*, gaaf en goed, leverbaar in het Magazyn, zoo zal aan den voordeeligsten inschryver voor het Gouvernement die leverancie worden verleend.

De biljetten van inschryving zullen op Maandag, den 11 dezer, tot des voormiddags te 11 ure, ter Administratie van Financien worden aangenomen.

Curaçao den 7 October 1841.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

OPROEPING EN WAARSCHOUWING.

DE tyd, tot het voldoen der gedeelten van de rekeningen van belasting op Eigendommen en Bezittingen en het Personeel en Mobilair en van de Contributie tot Instandhouding der Schuttery, enz. over het derde kwartaal dezes jaars, verstreken zynde, worden de achterstallige belastingschuldigen opgeroepen, om het door hen verschuldigde, vóór of uiterlyk op den 15 dezer maand te komen aanzuiveren, en gewaarschouwd, dat by foute van dien, de nalatigen zich zelven zullen blootstellen aan de kosten en onaangenaamheden, welke eene geregtelyke vervolging, die tot dat einde uiterlyk op den 30 dezer maand een aanvang zal nemen, ten gevolge zal hebben.

Curaçao den 8 October 1841.
De Koloniale Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

WAARSCHUWING.

DE Prokureur des Konings met leedwezen ontwaard hebbende, dat de Kinderziekte onder de bewoners van Zuid Amerika, en in het byzonder van de provintie Bogota, hevig lyk gewoed en vele slagtoffers ten grave gesleept heeft, acht zich, uit hoofde onzer handelsbetrekkingen met de bewoners van dit westelyk gedeelte der aarde, verpligt, de navolgende artikelen der publicatie van 7/8 Juny 1827 ter kennisse van de ingezetenen dezer plaats te brengen, met de bedoeling, van den voortgang dezer besmettelyke ziekte, zoo dezelve ook ons ongelukkiglyk, hetgeen God verhoede! mogte bezoeken, zoo veel mogelyk, te stremmen en te stuiten.

Curaçao den 2 October 1841.
De Prokureur des Konings voormeld,
Mr. H. W. DE QUARTEL.

Art. 1. Dat alle hoofden van huigezinnen en de Meesters, die voor hunne slaven verantwoordelyk zullen zyn, terstond na dat de Kinderziekte zich werkelyk in hunne of hunner slaven woningen, of op hunne plantagien zal vertoond hebben, daarvan aan den Wyk- of Districtmeester, waaronder zy behooren zullen moeten kennis geven, met opgave van den naam of namen zoo der lyders als van de genen, dewelke tot de medicinale hulp zyn of zullen worden geroepen.

Art. 2. Dat de Wyk- en Districtmeesters aanteekening daarvan zullen houden en wekelyks een afschrift daarvan aan het Commissariaat van Policie zullen bezorgen.

Art. 3. Dat het, tot voorkoming van besmetting, ongeoorloofd zal zyn en derhalve als strengelyk verboden moet worden gehouden, het vervoeren of overbrengen van de genen, die door de Kinderziekte aangetast zyn, van het huis of de plaats alwaar zy zich reeds bevinden, naar eenig ander huis of plaats, alwaar zich geen lyder daaraan bevindt.

Art. 4. Dat er aan de huizen of woningen, zoo in het stads district als in de land districten alwaar de Kinderziekte zich vertoond heeft, het zy op de deur of andere algemeen zigtbare plaats het woord KINDERZIEKTE zal moeten worden gesteld, tot waarschouwing van het publiek, ten einde die huizen of woningen, byzonderlyk de plaats zelve, alwaar de zieken zyn, zoo veel mogelyk te vermyden en buiten gemeenschap daarmede te blyven.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Pierre Ricardo.
Jr L. Axson.
Monsieur Jesurun.
Jean Paul.
Maria Fransica Kose.
Cornelus Wawoe.

Curaçao den 8 October 1841.
De Commis, belast met de post-directie,
C. GORSIRA.

Militaire Administratie.

BEKENDMAKING.

DEGENEN, welke hunne rekeningen ten laste de bovengemelde administratie over het 3de kwartaal d. j. hebben ingeleverd, kunnen op aanstaanden Woensdag, den 13 dezer, betaling erlangen, van des morgens 10 tot des namiddags te 2 ure; zynde hieronder begrepen de Pensioenen aan Officiers Weduwen, voor zoo verre echter als die gewoonlyk by de gemelde administratie driemaandelyksch worden uitbetaald, en zulks ten kantore van den ondergeteekende binnen het fort Amsterdam.

Curaçao den 7 October 1841.
De Kapitein Kwartiermeester,
J. M. VAN EPS.

DE ondergeteekende ABRAHAM DE MEZA zal op Dingsdag, den 12 dezer maand, vóór het huis No. 31, in de Willemstad, in de Heere Straat alhier, by publieke opveiling verkoopen:

Eene party PROVISIE en DROOGE GOEDEREN; en op Dingsdag, den 19 dezer maand, ter plaatse voornoemd, den opstal van EEN HUIS en verdere gebouwen, staande alhier op Pietermaai, in de 1ste Wyk No. 14; alsmede eenige Slaven, toebehoorende aan den Heer DAVID H. D. MEZA.

Wyders geeft de ondergeteekende hierby kennis, dat hy wederom als te voren publieke Vendu zal houden; en dat de genen, welke ten dien einde goederen by hem zullen zenden, als van ouds zullen hebben te betalen zeven percent.

Curaçao den 8 October 1841.
A. D. MEZA.

TE KOOP

BY C. GORSIRA, Kalk, Zout en zeer goede oude dakpannen tegen civile pryzen.

Curaçao den 8 October 1841.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
OCTOBER 1841.

L. K. Donderdag den 7 te 4 u. 35 m. 's namiddags.
N. M. Donderdag den 14 te 11 u. 51 m. 's morgens.
E. K. Vrydag den 22 te 4 u. 26 m. 's morgens.
V. M. Zaturdag den 30 te 1 u. 21 m. 's nachts.

Gelyk wy eenigen tyd geleden vermeld hebben, is de Kolonel Codazzi uit Frankryk te Caracas terug gekomen, met zich brengende zyne te Parys gedrukte Atlas en de daarby behoorende boekwerken.— Drie derzelven behelzen de geschiedenis en het vierde de geographie van Venezuela.

Het eerste deel bevat de oude geschiedenis, van het tydstip der ontdekking af tot het jaar 1797, als wanneer de eerste verschynselen van den oorlog voor de onafhankelykheid zich openbaarden. Hierin leest men de oorlogen met de onderscheidene indiaansche stammen en de stichting en opkomst der tegenwoordige steden; doch daar het voor ieder mensch belangryker is byzonderheden te weten, aangaande de geschiedenis der plaats zyner inwoning dan van de plaatsen, welke hy slechts by namen kent, zoo vestigden wy eene byzondere aandacht, by het lezen van dit werk, op hetgeen in hetzelve van het eiland onzer inwoning wordt gezegd; en opmerkenswaardig is het, dat men hetzelve reeds in de allervroegste tyden leerde kennen als ongeschikt voor de aankweeking van produkten van uitvoer, doch zeer geschikt als een militaire post. Het was om die reden, dat men niet tot deszelfs kolonisatie overging, dan alvorens men het voornemen had om de vaste kust of Terre Firma te koloniseren. Daar de spaansche regering derhalve het belang der ligging van dit eiland kende, is het te verwonderen, dat zy hetzelve niet eenigzins heeft bevestigd; doch het beging dezelfde fout, die Venezuela thans heeft begaan, aangaande den grooten mond van de Orinoco; en gelukkig dat Spanje het eiland niet heeft bevestigd: want dan had Venezuela dien trap van bloei en welvaart niet bereikt, waarop het thans staat, zoo als de Venezolanen in het werk van Codazzi zelven bekennen.

Misschien is wel de engelsche regering op dit denkbeeld gekomen, toen de engelsche kruisers tegen het einde der zestiende eeuw Curaçao aandeden om ververschingen intenemen; doch de engelsche zeemagt was toen nog in hare kindsheid, en de spaansche zeemagt was in hare volle kracht. Zonder genoegzame zeemagt zou eene engelsche bezetting zich niet staande hebben kunnen houden in het hart der vyandelyke bezittingen. De Nederlanders leerden dit eiland kennen in den aanvang der volgende eeuw, by gelegenheid der zoutvaart op Araya en andere eilandjes. Hunne zeemagt was toen reeds tegen de spaansche opgewassen; in menig zeegevecht hadden zy hunne krachten leeren kennen; zy konden derhalve iets ondernemen, hetwelk Engeland eene halve eeuw te voren nog niet had kunnen doen; en deze onderneming is zelfs voor Venezuela zoo heilzaam geweest, dat de Venezolanen dezelve een tydpunt in derzelver geschiedenis noemen.

Hetgene wy in de oude geschiedenis van Venezuela vermeld vinden, aangaande het eiland onzer inwoning, komt hierop neder:

Toen Ojeda van zyne ontdekkings reis in 1500 in Spanje was terug gekomen, werd hem van wege de regering de last opgedragen om eene volkplanting aan te leggen aan de Golf van Venezuela of Maracaibo, welke hy op zyne vorige reis had ontdekt. Hy vertrok in January 1502 van Cadix en op de vaste kust van Zuid Amerika aangekomen zynde, bezocht hy ten naaste by weder diezelfde plaatsen, waar hy op zyne vorige reis was geweest, aldaar paarlen, goud en katoenen kleeding stukken inruilende of wegvoerende, naar mate hem zulks goed dacht. Ook het door hem ontdekte Isla de los Gigantes kreeg van hem een tweede bezoek; doch hy verbleef er niet lang. Hier viel niets interuilen of weg te rooven. Zy zagen er wel eenig goud; doch dat was zeer weinig. Het bragt slechts eene zeer geringe hoeveelheid Brazilie hout voort, zoo dat zy zich spoedig van dit arme land verwyderden.

Uit dit berigt van Ojeda blykt het dan, dat Curaçao reeds in 1502 geen gunstig uitzigt had. Door de uitdrukking, dat het

slechts eene zeer geringe hoeveelheid Brazilie hout opbragt, schynt het te blyken: dat deze houtsoort slechts in valleyen groeide, en dat de rood bruine afgeronde groensteen heuvels even zoo naakt waren, als zy in den tegenwoordigen tyd zyn.

Het was dan ook op het verslag van Ojeda en andere zeevaarders, dat de spaansche regering in 1513 deze drie eilanden als ongeschikt voor eene kolonisatie verklaarde en de indiaansche bevolking van dezelven naar St. Domingo liet overvoeren; doch toen men de inboorlingen dezer eilanden in den staat hunner slaverny leerde kennen, als buitengewone zachtzinnige menschen, zoo zag men in, dat deze eilanden zonder eenige onkosten voor het bestuur konden gekoloniseerd worden, daar dezelven niet door middel eener kostbare bezetting, maar slechts door het gezag van geestelyken in onderwerping konden gehouden worden. Het ten uitvoer brengen van dit plan, hetwelk door J. de Ampuez, een aanzienelyk ambtenaar te St. Domingo, was voorgesteld, werd bespoedigd door eene byzondere omstandigheid.

Een aantal vaartuigen, door partikulieren uitgerust, dienden om gewapende benden op de kust van Venezuela aan wal te zetten, welke de inboorlingen aldaar opvingen en in slaverny weg voerden.

De spaansche regering, om de ontvolking van een land voor te komen, hetwelk hetzelve het voornemen had te koloniseren, besloot om van de gunstige ligging van Curaçao in het front van de vaste kust, gebruik te maken, op hetzelve eene station aanteleggen voor eene zeemagt, die, langs de kust kruisende, alle menschen roof moest voorkomen. Deze last werd opgedragen aan J. de Ampuez, die van deze drie eilanden bezit nam, welke toenmaals de namen droegen van Caraba, Curazao en Bunayre.

Het schynt, dat J. de Ampuez zyn verblyf te Santa Barbara heeft gevestigd, waar ook alle spaansche gouverneurs hebben gewoond, behalve de laatste, die het dorp Santa Anna stichtte.

De instructie aan de Ampuez luidde, om zich maar alleen tot de kolonisatie dezer drie eilanden te bepalen, doch hy werd door den Cazique van Coriano uitgenoodigd, om derwaarts over te komen. Hy begaf zich toen naar de vaste kust met een zestigtal manschappen. De Cazique kwam hem te gemoet, wordende gedragen in eene hangmat en vergezeld van honderd edellieden. Deze sloot een verbond met de Spanjaarden, hetwelk de Indianen getrouw hebben nagekomen.

Ampuez werd te Coro ingehaald op den dag van Santa Anna, zynde den 26 July 1527. Coro bleef de hoofdstad van Venezuela tot den jare 1578, toen de zetel der regering naar Caracas werd verplaatst.— De bisschoppelyke zetel werd eerst in 1583 van Coro naar Caracas overgebragt.

Spanje waakte met wangunst over hare kolonien, om alle gemeenschap met de rest van Europa afgescheiden te houden. Geen vreemdeling werd toegestaan dezelven te naderen, noch minder om er binnen te dringen; slechts de koning behield het voor zich om jaarlyks de markten aldaar te voorzien en de lands producten optekoopen.— Venezuela bleef kwynend tot omstreeks de helft der zeventiende eeuw, toen er een tydvak van welvaart voor haar aanbrak.— Dit tydvak begon met de bezitneming van het aloude *isla de los Gigantes door de Hollanders.*

Op dit eiland vestigde zich eene kolonie van eene der meest nyverige en meest beschaafde natien van het oude vaste land; zy bragt als het ware het beschaafde Europa op eenige weinige mylen afstand van Zuid Amerika en smokkelde niet alleen hare kunstvoortbrengselen, maar ook hare wetenschappelyke kennis en wysbegeerte binnen; terwyl het deszelfs zeldzame en kostbare voortbrengselen, die tot nog toe onbekend waren, alom ter markt bragt, en daardoor er den landbouw aanmoedigde.

De ingezetenen van Venezuela toen hunne benoodigdheden goedkooper kunnende verkrygen en de produkten van hunnen landbouw tot veel hoogere pryzen kunnende verkoopen dan te voren, zoo hield de handel met Spanje byna op. Zoo was er in den aanvang van de vorige eeuw een tydvak van 15 jaren, gedurende hetwelk geen enkel vaartuig met retour lading uit Venezuela naar Spanje is vertrokken. De inkomsten van het bestuur konden de uitgaven niet bestryden, in zoo verre, dat Mexico het twee derde der kosten van het bestuur moest betalen.

De middelen, die de spaansche regering nam, om dezen ongeoorloofden handel te beletten, waren te vergeefs; om dat dezelve door de inwoners en zelfs door de gezagvoerders beschermd werden, en ook daar men alle baaijen op deze uitgestrekte kusten niet kon bewaken. De Hollanders, niet tevreden met in het geheim langs de kust dezen ongeoorloofden handel te dryven, kozen daarenboven de schoone haven van Puerto Cabello uit als stapelplaats hunner waren. Zy bouwden er pakhuizen naast de aldaar aanwezig zynde hutten, en Puerto Cabello werd eene onderhoorige plaats van het eiland Curaçao en het vereenigings punt van de contrabandisten.— Alle aanvallen, van wegen de spaansche krygsmagt op deze plaats, werden in den aanvang afgeslagen, tot dat eindelyk dezelve door hare gezamenlyke land en zeemagt ten onder werd gebragt in den aanvang van de vorige eeuw.

Naarmate de spaansche regering meerder handelsvryheid schonk, nam de ongeoorloofde handel ook af, doch deze handelsvryheid zou nimmer plaats gehad hebben, indien Curaçao niet door de Hollanders ware gekoloniseerd geworden.

De buitengewone groote schuld van Spanje heeft de regering aldaar genoodzaakt tot allerlei maatregelen ter bezuiniging. Het is daarom, dat den regent maar een gematigd salaris is toegekend, en dat de koningin weduwe insgelyks maar een gematigd pensioen heeft bekomen; terwyl het beheer over de koninklyke domeinen haar ontnomen is.

Volgens overeenkomst zal Engeland aan Spanje betalen de som van 50,000 ponden sterling voor de eilanden Fernando Po en Anabon, welke tot aanleg plaatsen voor de engelsche kruisers op de kust van Afrika zullen dienen.

De spaansche regering meent het der geestelykheid gemakkelyk te maken door alle kerkelyk eigendom te verkoopen en de geestelyken uit 's ryks schatkist te betalen. Hierdoor zyn zy bevryd van alle zorgen van administratie dezer goederen; en daar hun thans de doop en trouwregisters ook ontnomen zyn, zoo kunnen zy zich geheel aan kerkelyke pligten toewyden. Ondertusschen is de Paus niet tevreden met dit verkoop. In zyne allocutie zegt hy: dat men de onbevlekte bruid van Christus, namelyk de kerk, van haar eigendom heeft beroofd, en dat derhalve deze regering een heiligschennis heeft begaan. Deze regering is ook nog schuldig aan het engelsche legioen eene vry groote som; waarschynelyk wordt deze schuld afgelost met een gedeelte van het bedrag der bovengemelde eilanden.

Een stuk geschut, gevonden op het chinesche admiraalschip, is naar Engeland opgezonden en als eene zeldzaamheid in een museum geplaatst geworden. Het bestaat uit yzeren staven, die met hoepels vereenigd zyn; het gelykt volkomen op het oudste stuk geschut, hetwelk aldaar insgelyks bewaard wordt, en hetwelk insgelyks uit yzeren staven bestaat, die door middel van hoepels te zamen worden gehouden, en hetwelk vervaardigd werd in een tydstip, toen er nog geene geschutgieteryen bestonden.

De opvisschingen van gezonkene voorwerpen, van welke sommigen eeuwen lang op den bodem der zee hebben gelegen, worden op de kusten van Engeland voortgezet. Onder de vreemde opgevischte voorwerpen, door middel van de duikersklok, bevindt zich het geschut van een der gallioenen van de onoverwinnelyke spaansche vloot. Men vond onder dezelve nog stukken, die geladen waren.

Ook worden de museums nog by voortduring verrykt met de geraamten der Saurssen, die men uit de steengroeven haalt; zoo dat de kennis der antidiluviaansche dieren in den loop des tyds meer volkomen wordt.

De engelsche Couranten bevatten eene beschryving van het radbraken van den bisschops moorder in Pruissen. Deze strafoefening, beginnende met het verbryzelen van het scheenbeen tot het borstbeen, duurde tien minuten. Deze straf is echter niet buitengewoon; de engelsche Couranten halen aan verscheidene dergelyke strafoefeningen in Pruissen in deze tyden.

Deze bisschops moorder heeft eenen buitengewonen moed aan den dag gelegd. Op het schavot aangekomen zynde, wilden de beulsknechten hem in positie leggen en binden; hy weigerde zulks en ging zelve in positie leggen; de slagen afwachtende, zeide hy: ach God hebt medelyden met myne arme ziel!

Er zyn meerdere voorbeelden, dat de ter dood veroordeelden geweigerd hebben om zich te laten binden en den slag van het zwaard, van den byl, of den kogel ongebonden afwachteden; doch in zulke gevallen volgde den dood terstond, by dit radbraken echter duurde de foltering tien minuten lang.

De barbaarsche strafoeningen uit de middeleeuwen zyn derhalve in Pruissen nog overgebleven. De brandstichters worden er gestraft door een zak buskruid aan den hals te binden en in brand te steken. De regering vreest om een verbeterd lysstrafselyk wetboek intevoeren; want als zy het volk smaak inboezemt voor nieuwigheden, dan nemen de hervormingen geen einde en zouden voortduren, tot dat er eene vergadering van de Staten Generaal te Berlyn worde byeen geroepen.

Zoo lang er in de boorput te Parys op de Place Grenelle nog geene buis geplaatst was, kwam het water slechts een paar voeten hoog opbruissen, want het verloor deszelfs kracht door tegen de wanden te schuren; doch nauwelyks was de buis er in geplaatst, of de waterstraal verhief zich vele ellen hoog, en de werklieden kregen op hun lyf eene stortvlaag van heet en modderig water. Zy hadden echter voorzorgen genomen door hoeden met breede randen optezetten. Het gekletter van den nederstortende waterstraal liet zich vry ver hooren.

Het welgelukken dezer boorput heeft vele plaatselyke besturen aangemoedigd om dergelyke putten te laten boren. Ten minste lezen wy in de engelsche Couranten van vele dergelyke boringen.

Aanteekeningen uit het Militaire leven van MANUEL PIAR, *geboren te Curaçao en als Generaal van Columbia, door eenen krygsraad ter dood veroordeeld, binnen Angostura doodgeschoten.*

Reeds in het jaar 1836 gaven wy, by de mededeeling der korte levensschets van den Admiraal Brion, eenige trekken uit het leven van den Generaal Piar; doch daar die toen meer ten doel hadden de handelingen van den Admiraal Brion beter te ontwikkelen en intelichten, dan wel Piar tot held des verhaals te maken, zoo deed zulks ons besluiten als nog eenige aanteekeningen uit diens leven, met onze aanmerkingen by het lezen van de, thans (1841) in het licht verschenene, geschiedenis van Venezuela gemaakt, aan onze lezers mede te deelen, vertrouwende, dat ook hier de waarheid van Vondel's gezegde, " de liefde voor zyn land is ieder aangeboren," zal gevoeld worden, en de groote daden eens landgenoots voor de zaak der vryheid, alhoewel in een vreemd land bedreven, nog wel eene aangename herinnering zullen opwekken, vooral by hen, die, het zy persoonlyk, het zy by overlevering, dien landgenoot gekend hebben.

By het einde van het jaar 1812 was in Venezuela alles rustig of liever schynbaar onderworpen. De provintie Cumana gaf in 1813 het eerst het teeken tot den opstand; verscheidenen der, voor Cerveres vlugtenden, hadden zich in hare bosschen en binnenlanden teruggetrokken, een ander gedeelte zworf langs de kusten, gelegenheid zoekende om naar de onzydige koloniën over te steken en een zeer klein aantal vervolgden had zich op het kleine eiland Chacachacara, dat tot het gouvernement van Trinidad behoort, verscholen.— Deze laatsten bestonden uit vyfenveertig jonge ondernemende en wanhopige patriotten. De voornaamsten hunner waren:— Santiago Mariño, een ryk jongeling, van Margaritha geboortig, die by eene vurige gehechtheid aan de zaak der vryheid en groote dapperheid eene byzondere zucht om te gebieden voegde; José Francisco Bermudéz, van eenen ongeloofelyken moed en Manuel Piar, een Curaçaoënaar, die, noch in dapperheid en hevige hartstogten, noch in eerzucht iets aan de beide vorigen toegevende, reeds zeer vroeg met velen zyner landgenooten de zaak der omwenteling omhelsd en steeds met den meesten yver gediend had. Dit is in nagenoeg dezelfde bewoordingen het eerste, wat wy in de genoemde geschiedenis van Venezuela van Piar vermeld vinden; en dat land was hem dus toen reeds, als een der eerste verdedigers harer vryheid, grooten dank verschuldigd; doch laat ons zien wat hy verder voor hetzelve uitvoert. Zonder twyfel op het goede onthaal, dat hun in het publiek gevoelen te wachten stond, vertrouwende, vormden eenige vermetelen dezer op Chacachacara verscholene vervolgden, en waaronder *Piar*, het buitengemeen roekelooze plan om in *Guiria* te vallen en een zich daar bevindend detachement koningsgezinden, sterk 300 man, te overrompelen. Tot deze onderneming nu hadden zy geen andere wapenen dan slechts *zes* geweren; doch daar het garnizoen der haven geheel uit guireños bestond, die by de aannadering der patriotten hunne chefs verlieten en zich by deze eersten voegden, gelukte dezelve; en dit stelde hen in het bezit van wapenen, amunitie en meer troepen, zoo dat zy van daar, zonder den vyand tyd te gunnen, op Maturin, dat zy om meer dan eene reden als een belangryk punt beschouwden, aanrukten, hetwelk zy na het aan den dag leggen van buitengewone dapperheid, in het begin der maand February, in bezit namen.

De gouverneur der provintie Cumana en alle andere hoofden der koningsgezinden dachten het zeer gemakkelyk eene handvol onvoorzigtige jonge loshoofden te vernielen, doch de ondervinding leerde hun het tegendeel.

Alhoewel eenigen hunner te Maqueyes en Aragua, door de Spanjaarden onder Zuazola, geslagen waren, zoo vereenigden echter de van daar gevluchten, alsmede eenigen der nog in de bosschen rondgezworven hebbende patriotten, zich in Maturin, waar Piar het bevel voerde.

De Gouverneur van Barcelona, Don Lorenzo de la Hoz, vereenigde zich met Zuazola en viel aan het hoofd van 1500 man, op den 20 Maart, deze plaats aan. Piar, die met zyne magt (slechts 500 man sterk) den vyand niet kon wederstaan, week eerst langzaam en in de volmaakste orde terug, den vyand steeds vermoeijende, tot dat hy dezen in eene hinderlaag gelokt had, als wanneer hy onverwachts, zelf aanvallender wyze te werk gaande, hem geheel versloeg en Maturin in bezit hield.

Den 11 April verscheen La Hoz andermaal met 1600 man vóór Maturin, doch werd weder met het grootste verlies van soldaten en wapenen verslagen.

Den 25 Mei vertoonde zich de Kapitein Generaal van Venezuela Monteverde zelf aan het hoofd van 2500 man, onder het gebulder des geschuts, vóór Maturin en liet de plaats opeisschen met bedreiging, dat, wanneer zy zich niet binnen twee uren aan haren wettigen souverein, den Koning van Spanje, onderwierp, alles aan de woede zyner soldaten zou worden opgeofferd; doch Piar, die intusschen hier twee batteryen had doen oprigten, welke de plaats met twee stukken geschut, van klein kaliber, verdedigden, antwoordde hem in dezer vroege: " de tyd is voorby in welken uwe beloften de Amerikanen konden misleiden, en de officieren, soldaten en bevolking van Maturin hebben besloten om, hunne vryheid verdedigende, te sterven." Piar liet hierop zyn geschut met juistheid werken, dat spoedig zyn doel bereikte, en de gelederen des vyands in wanorde bragt; en nu een korps van 300 ginetes (geoefende ruiters uit de llanos) latende handelen, werden de koningsgezinden zoodanig geslagen, dat 479 man, waaronder 27 officieren, op het slagveld bleven, Monteverde zich nauwelyks door eene overhaaste vlugt redde, en vyf stukken geschut benevens een groot aantal geweren, 6000 pattienjes in zilver, eene menigte andere dingen van waarde en de ekwipaadje van Monteverde in handen der overwinnaars vielen.

Toen Mariño het geheele oostelyke gedeelte der provintie in zyne magt zag, dacht hy zyne wapenen tegen Barcelona te wenden, waar de Veldmaarschalk Don Juan Manuel Cagigal het bevel voerde.— Ten dien einde begaven zich de Independenten, onder bevel van den kommandant *Piar*, op marsch; doch daar het spaansche opperhoofd het gebeurde in het oosten vernomen had, oordeelde hy het tegenstandbieden onnoodig en week naar Guayana, waarop *Mariño* den 19 Augustus Barcelona bezette.

Deze thans ook die provintie bevryd ziende, achtte het onnoodig de vlugtenden te vervolgen, en daar hy als opperhoofd door de oostelyke provintien erkend was, benoemde hy *Piar* tot zynen opvolger in rang en gezag en zond afgevaardigden aan Bolivar om dezen van zyne overwinningen kennis te doen dragen en met hem over het geschikste stelsel van gouvernement voor Venezuela te onderhandelen.

Deze onderhandelingen liepen zonder gevolg af, en er bleef eene soort van verwydering en yverzucht naar het opperbevel, tusschen Mariño en Bolivar, bestaan.— Piar koos hierby de zyde van Mariño, onder wiens opperbevel in het oosten hy diende tot in December, als wanneer hy door dien Generaal als bevelhebber van een eskader werd afgezonden om, ten gevolge eener nu tusschen Mariño en Bolivar geslotene overeenkomst, Puerto Cabello, dat van de landzyde door Bolivar belegerd werd, van den zeekant te blokkeren.

In January 1814 werd Piar door Mariño met het eskader teruggeroepen, doch op herhaald smeeken van Bolivar voldeed hy niet aan deze order, maar bleef voor Puerto Cabello, terwyl Bolivar dringend de goedkeuring hiervan en verdere hulp van Mariño inriep, hetwelk dan ook werkelyk eene nadere vereeniging tusschen deze twee opperhoofden ten gevolge had.

Toen in Augustus 1814 Bolivar en Mariño na het verlies van Valencia, Puerto Cabello, Caracas, Barcelona en Cumana het leger verlieten en zich op het eskader van Bianchi, hadden ingescheept, werden zy van desertie beschuldigd en Ribas en Piar tot opperbevelhebbers der Independenten benoemd.

Piar daarop met 800 man door Ribas afgezonden zynde, om de emigranten van Caracas te Cumana te ontzetten en deze vervolgens naar Maturin te geleiden, voldeed volkomen aan het eerste gedeelte zyner zending, door de koningsgezinden te Cumana te slaan, doch berokkende zich en zyne party een groot nadeel door, in stede van ingevolge zynen last de emigranten naar Maturin te geleiden en zich daar met Ribas te vereenigen, Cumana te bezetten, welke plaats hy later niet meer kon verlaten en waar hy door Boves geheel verslagen en het grootste gedeelte zyner troepen en der emigranten over den kling gejaagd werd.

Het hier gebeurde is de eerste nederlaag, welke wy vinden, dat door Piar geleden is; en men schryft daarvan, in het voor ons liggende werk, de oorzaak geheel en al aan insubordinatie tegen en de afwezigheid van Bolivar toe; terwyl wy alle vroegere verliezen, door andere bevelhebbers onder het opperbevel van Bolivar geleden aan by oorzaken vinden toegeschreven, en Piar tot dusverre, gelyk wy reeds vroeger aanmerkten, altyd uitsluitend onder Mariño gediend en meesttyds geheel alleen gehandeld en overwonnen had.

Wy ontkennen desniettegenstaande niet of Piar had beter gedaan door aan de orders van Ribas te gehoorzamen en zich met hem te Maturin te vereenigen, doch opperen tevens de vraag, " wat doet en heeft steeds ieder dapper en eerzuchtig bevelhebber in eene omwenteling anders gezocht dan roem te verwerven daar, waar hy zelf het opperbevel kon voeren? Getuige ons hiervan in dezen zelfden vryheids oorlog het gedrag van Mariño, Bolivar, Paez en anderen, die allen steeds zoo veel mogelyk naar het opperbevel gestreefd en daarom beurtelings naarmate zulks hun persoonlyk gunstig was, de federatie dan wel het Centraal bestuur begunstigd hebben.

(*Het vervolg hierna*).

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is ƒ12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.